

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 12. dubna 2018 v senátě složeném z předsedy Mgr. Radka Šnajdra a soudců JUDr. Jany Kurešové a Mgr. Martina Parolka o odvolání obžalovaného [REDAKCE] narozeného [REDAKCE] proti rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 8. 1. 2018 č. j. 3 T 87/2017-84

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. ř. se napadený rozsudek **zrušuje** ve výroku o trestu a způsobu jeho výkonu a podle § 259 odst. 3 tr. ř. se znovu rozhoduje tak, že obžalovaný [REDAKCE] se při nezměněném výroku o vině **odsuzuje** podle § 196 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **7 (sedmi) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Odůvodnění:

1. Shora označeným rozsudkem Okresního soudu v Mostě byl obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným přčinem zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku, jehož se dopustil tím, že *od listopadu 2014 do května 2017, vyjma dubna, května 2016 a března 2017, v Mostě ani jinde, aniž mu v tom bránily závažné okolnosti spočívající především v jeho nedostatečných majetkových možnostech či ve zdravotním omezení, ničím nepřispěl na výživu svých dětí [REDAKCE], a [REDAKCE] ačkoli se jednalo o jeho povinnost podle zákona o rodině, od 1. 1. 2014 podle občanského zákoníku č. 89/2012 Sb. a podle rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 11. 3. 2013, sp. zn. [REDAKCE] kterým mu bylo stanoveno výživné ve výši 300 Kč měsíčně na každé z dětí, splatné vždy do každého posledního dne v měsíci předem, k rukám matky [REDAKCE] přičemž základní potřeby dětí musely být hrazeny minimálně od listopadu 2014 do března 2017 pomocí dávek hmotné nouze poskytované Úřadem práce České republiky-krajská pobočka v Ústí nad Labem, celkem na výživném dluží 15 000 Kč.*
2. Za tento přčin byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání deseti měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.
3. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný [REDAKCE] v zákonné lhůtě odvolání do výroku o trestu. V jeho písemném odůvodnění namítá, že uložený trest je nepřiměřeně vysoký. Necítí se být speciálním recidivistou.

4. Odvolací soud z podnětu podaného odvolání přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost jen toho oddělitelného výroku, proti němuž bylo podáno odvolání, tj. výroku o trestu, jakož i správnost postupu řízení, které mu předcházelo, doplnil dokazování výsledkem svědkyně [REDAKCE] poštovní poukázkou předloženou obžalovaným a zprávou o výkonu trestu obecně prospěšných prací ve věci Okresního soudu v Mostě sp. zn. [REDAKCE] a dospěl k následujícím závěrům.
5. V řízení, jež napadenému rozsudku předcházelo, nedošlo k podstatným procesním vadám. Orgány činné v trestním řízení respektovaly ustanovení trestního řádu garantující právo obžalovaného na obhajobu, jakož i ustanovení směřující k řádnému objasnění věci a upravující realizaci jednotlivých důkazů.
6. Soud prvního stupně provedl v hlavním líčení úplné dokazování a postupoval v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 tr. ř. tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí soudu. Ostatně v tomto směru není ani podaným odvoláním ničeho namítáno.
7. Odvolací soud z poštovní poukázky, kterou předložil obžalovaný při veřejném zasedání, zjistil, že obžalovaný poukázal 11. 4. 2018 matce nezaopatřených dětí [REDAKCE] částku 8 000 Kč. Tato částka má dle vyjádření obžalovaného představovat úhradu dlužného výživné za sledované období. Výsledkem svědkyně [REDAKCE] (matky nezaopatřených dětí) pak odvolací soud zjistil, že obžalovaný nadále neplatí výživné na nezaopatřené děti, nezajímá se o ně, pět až šest let je neviděl. Připustila, že jí obžalovaný mohl poukázat částku 8 000 Kč, informaci z pošty, že by jí přišly peníze, však dosud nedostala. Potvrdila, že děti trpěly nouzí v důsledku jednání obžalovaného, i že podávala na obžalovaného další trestní oznámení pro neplnění vyživovací povinnosti. Ze zprávy Probační a mediační služby České republiky, středisko Most, pak plyne, že obžalovaný nikdy nenastoupil výkon trestu obecně prospěšných prací, který mu byl uložen Okresním soudem v Mostě ve věci jím vedené pod sp. zn. [REDAKCE]
8. Soud prvního stupně odůvodnil uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody tím, že obžalovaný byl již v minulosti odsouzen pro identickou trestnou činnost zakládající přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 12. 2. 2015 sp. zn. [REDAKCE], přičemž uložený trest obecně prospěšných prací dosud nevykonal. Ani tato skutečnost jej však neodradila od páchání předmětného jednání a je zde zřejmá absence jakéhokoli výchovného dopadu. Obžalovaný je speciálním recidivistou, k dosažení jeho nápravy je tak nutný přímý výkon trestu odnětí svobody v rámci možného zákonného rozpětí při dolní hranici zákonného rozpětí.
9. Ačkoli soud prvního stupně, jak plyne z odůvodnění napadeného rozsudku, zvažoval u obžalovaného všechny okolnosti významné pro uložení druhu a výše trestu, včetně okolností svědčících jak v jeho prospěch tak v jeho neprospěch, a uložil mu důvodně nepodmíněný trest odnětí svobody, přičemž ani jeho výměru nelze shledat v době vyhlášení napadeného rozsudku nepřiměřeně přísnou, musel odvolací soud zohlednit, že obžalovaný v mezidobí poukázal matce nezaopatřených dětí 8.000 Kč, tj. více než polovinu dlužného výživného za sledované období. Za této situace je tak trest odnětí svobody v trvání deseti měsíců trestem nepřiměřeně přísným.
10. Shora uvedená nepřiměřená přísnost uloženého trestu tak byla důvodem, pro který odvolací soud napadený rozsudek zrušil ve výroku o trestu a způsobu jeho výkonu a za splnění podmínek uvedených v § 259 odst. 3 tr. ř. sám znovu rozhodl.
11. Odvolací soud sice obžalovaného znovu odsoudil k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, ale jeho výměru stanovil výrazně při spodní hranici zákonné trestní sazby § 196 odst. 3 tr. zákoníku, konkrétně ve výměře sedmi měsíců. Vzhledem k postoji obžalovaného k plnění zákonné vyživovací povinnosti je zřejmé, že by uložení jiného než nepodmíněného trestu odnětí svobody nevedlo k jeho nápravě. Obžalovanému sice polehčuje doznání, ale přitěžuje mu, že již byl

v minulosti odsouzen pro stejnorodou trestnou činnost a nyní stíhaný přečin páchal po dobu delší dvou let. Trest obecně prospěšných prací, který mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 12. 2. 2015 sp. zn. [REDAKCE] pro totožnou trestnou činnost, navíc nezačal ani vykonávat a byl proto podán probačním úředníkem návrh na jeho přeměnu v nepodmíněný trest odnětí svobody.

12. Pro výkon trestu odnětí svobody byl obžalovaný zařazen podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou, když nebyly splněny podmínky pro jeho zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** dalšího řádného opravného prostředku.

Je však proti němu přípustné **dovolání**, které mohou podat nejvyšší státní zástupce, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného a obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. ř.) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. ř. nebo § 265b odst. 2 tr. ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je v dovolání povinen uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Paušální náhrada nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání činí 10 000 Kč.

Ústí nad Labem 12. dubna 2018

Mgr. Radek Šnajdr v. r.
předseda senátu

